

[Pürschel.]

Hartvig Frisch. Jeg kan ikke betragte denne Tale som Udslag af andet end en Humanisme, der paa en beklagelig Maade er kommet paa vilde Veje, utvivlsomt velment, velment indtil den yderste Grænse, netop den Grænse, hvor Evnen til at se klart hører op.

Argumenterne var jo svarende dertil. Naar man taler om den større Dødelighed blandt Børn uden for Ægteskab — det har jo baade dette ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gjort —, saa spørger jeg: Tror man, at denne Dødelighed i det første Leveaar vil forringes ved, at Barnet faar Adgang til at bære Faderens Navn eller Adgang til at arve ham? Hvis man ikke tror det, maa jeg saa ikke bede mig fritaget for at faa dette Argument blandet ind i Diskussionen. Naar man henviser til, at Skilsmisestatistikken viser, at der er færre Skilsmisser i Norge end her, ja, saa maa jeg virkelig udbede mig en Paavisning af, at denne Lovgivning kan have nogen som helst Udsigt til at paavirke Skilsmisernes Hyppighed. Selv det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, der paa disse Omraader altid har lidt vanskeligt ved at følge med, bemærkede noget om Logik og er altsaa formodentlig enig i Betragtningen.

Der blev givet Tilslutning til Lovforslaget fra Kommunisternes Side, og det kan jeg kun lykønske den højtærede Justitsminister til. Dér vil han jo se, hvilken Samfundsopfattelse det er, der mener fuldt ud at kunne slutte sig til dette og at kunne sige: det er ikke nok. Naar det ærede Medlem, der talte for Kommunisterne, og som i Dag ikke har Tid til at overvære Forhandlingerne, ligesom han heller ikke havde Tid til det i Gaar, da der behandledes et andet Lovforslag, der interesserede ham i høj Grad, sagde noget om, at han ikke kunde være med til at tage Hensyn til Godsejerfrøkenen og Greven, saa kan jeg kun anbefale ham ganske roligt og sindigt at gennemlæse, hvad jeg har sagt, siden han ikke har evnet at forstaa det, da han hørte det. Naar han anbefaler Svangerskabsafbrydelse, saaledes som Kommunisterne jo altid gør det, saa vil jeg anbefale ham at læse en Bog, der er udgivet af en Mand, der hedder Arne Strøm, og som hedder „Onkel, giv os Brød.“ Dér fortælles bl. a. om en Pige ude paa Landet ved et Hønseri, der 17 Gange har faaet foretaget Svangerskabsafbrydelse, og som den attende Gang bryder sammen under det. Denne Bog, der er en sandfærdig og rystende Skildring af Forholdene i Rusland,

kunde det vist være nyttigt for det ærede Medlem at sætte sig ind i.

Den højtærede Justitsminister gentog Argumentet om, at det uden for Ægteskab fødte Barn er ganske uskyldigt. Jeg har i Gaar paavist, at dette Argument intet som helst har at gøre med det, man taler om, og det kan kun bedrøve mig at høre Landets Justitsminister gentage dette i sletteste Forstand populære Argument. Jeg henviser til mine Bemærkninger derom i Gaar, og jeg skal ikke trætte Tinget med at gentage dem.

Saa sagde den højtærede Minister, at vi kendte fra Militærvæsenet Stillingsvæsenet. Ja, vi har kendt det. Det optraadte sidste Gang i Værnepligtsloven af 2. Marts 1861. Det var forsvundet i Værnepligtsloven af 6. Marts 1869. Tilbage blev en begrænset Nummerbytningsret, der i den nugældende Værnepligtslov af 8. Juni 1912, § 22, er begrænset saaledes, at man ikke kan bytte Nummer, naar man er udtaget til egentlig Krigstjeneste, hvis dette medfører, at den ene af Parterne ikke bliver indkaldt. Altsaa, man kan kun i højst uegentlig Forstand sige, at vi kender Stillingsvæsenet her i Landet.

Den højtærede Justitsminister fremstillede disse Lovforslag som et Værn for Ægteskabet. Mon man egentlig kan komme meget videre i Forvirring af Begreberne? Jeg skal komme lidt nærmere ind paa det senere. Men naar Ministeren paastod, at min Stilling var den, at jeg sagde: Lad os have al vor Opmærksomhed henvendt paa de ægte Børn, og lad de andre blive ude i den kolde Sne, saa kan jeg kun beklage, at den højtærede Minister virkelig vil sænke Diskussionsniveauet saa dybt, som det sker, naar man foredrer en Modstanders Udtalelser paa den Maade, som det her er sket.

Selvfølgelig har jeg aldrig gjort mig til Talsmand for, at man skulde lade de uægte Børn blive ude i den kolde Sne, som det hedder. Det vil være Ministeren umuligt at paavise en eneste Sætning i min Tale, der peger i den Retning. Jeg har sagt, at man stedse maa lægge sin Lovgivning an saaledes, at den er et Værn om Ægteskabet. Jeg har udtrykkelig sagt, at hvis man ser Sagen fra det uægte Barns Synspunkt alene, kan man føres meget langt. Jeg har derigennem klart tilkendegivet, at selvfølgelig er der ogsaa et Hensyn dér. Jeg har talt om de modstridende Hensyn, som det var Retsordenens Opgave at formidle. Selvfølgelig skal man gøre, hvad der er muligt for at hjælpe de uægte Børn paa de Om-